

Противоборчі Сили

Автор:

[Aldivan Torres](#)

Противоборчі Сили

Aldivan Teixeira Torres

“Протидіючі сили – це перша книга серії “Провидець”, головні герої якої є подвійно-динамічними: Провидець та його нерозлучний пригодницький партнер, Ренато. У цьому першому томі, втомлений від монотонності, Провидець пропонує здійснити подорож на гору, яка повинна бути священною, з надією на здійснення своїх мрій. Зійшовши на гору, він зустрічає опікуна, - яка сповнена стародавньої мудрості та обіцяє допомогати йому на його шляху.

Протидіючі

сили

Aldivan Teixeira Torres

Протидіючі сили

Автор: Олдіван Тейшейра Торрес

© 2018-Aldivan Teixeira Torres

Всі права захищено.

Алдіван Тейшейра Торрес

Електронна пошта: aldivanvid@hotmail.com (mailto:aldivanvid@hotmail.com)

Перекладач: Nadia Khrapovitskaya

Ця книга, включаючи всі її частини, захищена авторським правом і не може бути відтворена без авторизації, перепродажу або передачі.

Академічні кваліфікації: ступень з математики, зі спеціалізацією в тій самій області.

Коротка Біографія: Алдіван Теіексейра Торрес, народився в АРКОВЕРДЕ-РЕ, створив серії «Провидець», « Сини Світу», проезію та написав сценарії. Його літературна кар'єра розпочалася наприкінці 2011 року з публікації першої романтичної новели, "Протидіючі Сили: Тайна Печери". З якоїсь причини, він перестав писати; та тільки-но поновив свою кар'єру у другій половині 2013 року. З тієї миті на він не припиняє писати. Він сподівається, що зі своїм письмом, він, можливо, робить вклад до Пернамбуканської і Бразильської культури, заохочуючи до читання тих, хто ще не має такої звички. Його девіз: «За літературу, рівність, братерство, правосуддя, гідність і честь людей, завжди».

«Присвячення»

"Перш за все,- Богові, творцю, для якого все живе; вчителям життя, які завжди мене скеровували; моїм родичам, хоча вони мене не заохочували; для всіх тих, хто ще не зміг об'єднати "протидіючі сили" у своєму житті ".

Сінопсис

"Протидіючі сили – це перша книга серії "Провидець", головні герої якої є подвійно-динамічними: Провидець та його нерозлучний пригодницький партнер, Ренато. У цьому першому томі, втомлений від монотонності, Провидець пропонує здійснити подорож на гору, яка повинна бути священною, з надією на здійснення своїх мрій. Зійшовши на гору, він зустрічає опікуна, - яка сповнена стародавньої мудрості та обіцяє допомогати йому на його шляху. За її допомогою він виконує три завдання, які дають йому вірчі грамоти, за допомогою яких він може увійти в Печеру Розпачу, - місце, де неможливе стає можливим ". Він вирішує увійти. За допомогою ловушок та сценаріїв, що розвиваються, він доходить до секретної кімнати, де він перетворюється на потужного ясновидця, здатного вийти за межі простору і часу та усвідомити найглибші бажання серця. Залишаючи печеру, він знову зустрічає опікуна, і разом із хлопчиком Ренато відправляється у більш ускладнену подорож. Там він повинен подолати несправедливість, допомогти комусь знайти себе і об'єднати протидіючі сили, які були нестійкими. Таким чином, починається перша велика пригода, яка обіцяє хвилювання, напруженість, романтику та драму. У вас є мрія? Тоді прочитайте та відкрийте основні елементи, необхідні для її досягнення. Приємного читання! "

«Царство Небесне подібне до чоловіка, що посіяв був добре насіння на полі своїм. А коли люди спали, прийшов ворог його, і куколю між пшеницю насіяв, та й пішов. А як виростло збіжжя та кинуло колос, тоді показався і кукіль. І прийшли господареві раби, та й кажуть йому: «Пане, чи ж не добре насіння ти сіяв на полі своїм? Звідки ж узявся кукіль?» А він їм відказав: «Чоловік супротивник накоїв оце». А раби відказали йому: «Отож, чи не хочеш, щоб пішли ми і його повиполювали?» Але він відказав: «Ні, щоб, виполюючи той кукіль, ви не вирвали разом із ним і пшеницю. Залишіть, хай разом обое ростуть аж до жнив; а в жнива накажу я женцям: Зберіть перше кукіль і його пов'яжіть у снопки, щоб їх попалити; пшеницю ж спровадьте до клуні моеї». Від Матвія 13:24-30.

Резюме

«Присвячення» (#)

Сінопсис (#)

Вступ (#)

Нова Ера (#)

Приготування (#)

Священа гора (#)

Хатинка (#)

Перше випробування (#)

Друге випробування (#)

Привид гори (#)

Година Ч (#)

Молода дівчина (#)

Тремор (#)

День перед останнім випробуванням (#)

Трете випробування (#)

Печера відчаю (#)

Чудо (#)

Вихід з печери (#)

Нова зустріч з хранителем (#)

Прощання з горою (#)

Подорож у минулому часі (#)

Де я? (#)

Перші враження (#)

Готель (#)

Обід (#)

Прогулянка селом (#)

Чорний замок (#)

Руїни каплиці (#)

Наказ (#)

Зібрання мешканців (#)

Вирішальна розмова (#)

Бачення (#)

Початок (#)

Залізниця (#)

Рушаймо (#)

Приїзд в бунгало (#)

Зустріч з майором (#)

Зустріч фермерів (#)

Повернення додому (#)

Оголошення (#)

Перший робочий день (#)

Пікнік (#)

Спуск з гори (#)

Злочини майора (#)

Меса (#)

Роздуми (#)

Сукавао (#)

Ринок (#)

Справа корови (#)

Прес (#)

Повідомлення (#)

Зустріч (#)

Сповідь (#)

Плітки (#)

Подорож до Ресіфі (#)

Повернення в село (#)

Шлюб за домовленістю (#)

Візит (#)

Побиття (#)

Двоюрідна сестра Геруси (#)

"Благословення" (#)

Феномен (#)

Нова подруга (#)

День перед весіллям (#)

Трагедія (#)

Чорна Хмара (#)

Мученики (#)

Кінець відення (#)

Свідчення (#)

Повернення до готелю (#)

Ідея (#)

Постать майора (#)

Робота (#)

Перша зустріч із Крістіною (#)

Повернення до замку (#)

Повідомлення II (#)

Подорож до Клімеріо (#)

Рішення (#)

Випробування у пустелі (#)

Прихильники темряви (#)

Випробування одержимістю (#)

В'язниця (#)

Діалог (#)

Візит Ренато (#)

Третя зустріч з Крістіною (#)

Заклик Ангела (#)

Вирішальна битва (#)

Падіння існуючих структур (#)

Розмова із майором (#)

Прощання (#)

Повернення (#)

Вдома (#)

Епілог (#)

Вступ

"Протидіючі сили" представляє собою альтернативу подолання великого дуалізму, що існує в кожному з нас. Скільки разів в житті ми стикаємося з ситуаціями, коли обидві альтернативи мають сприятливі та несприятливі обставини, а акт вибору одного з них стає справжнім мучеництвом. Ми повинні навчитися відображати і обмірковувати те, яким буде правильний шлях, а також наслідки цього вибору. Врешті-решт, ми повинні зібрати "протидіючі сили" свого життя і зробити їх плідними. Таким чином, ми можемо досягти бажаного щастя.

Відносно аспекту книги, можна сказати, що це прийшло від крику, який я чув у печері відчаю. Цей крик був причиною усіх пригод, описаних у книзі. Місію виконано; і я сподіваюся, що досяг своєї кінцевої мети, тобто – здійснивши мрію лише однієї людини. Це - те, що я пропоную навіть більше, зараз, відколи ми живемо у світі, сповненому насильства, жорстокості і несправедливості. «Протидіючі сили» більше ніколи не будуть такими, після своєї публікації, і я не можу дочекатись, коли розпочну нову пригоду разом із читачами, з тими, хто також цього хоче.

Автор

Нова Ера

Після невдалої спроби видати книгу, я відчуваю, що моя сила поновлюється та посилюється. Врешті-решт, я вірю в свій талант і я маю віру, в те, що я здійснию свої мрії. Я дізнався, що все відбувається у свій час і вважаю, що я достатньо зрілий, для того, щоб усвідомлювати свої цілі. Завжди пам'ятайте: Якщо ви чогось прагнете, - увесь Всесвіт буде сприяти тому, щоб ваше бажання збулося. Це - те, як я себе відчуваю: оновленим силою. Озираючись назад, я думаю про ті праці, що я читав дуже давно, які, звичайно, збагатили мою культуру та знання. Книги проводять нас крізь атмосфери та всесвіти, що є для нас невідомі. Я відчуваю, що мені треба бути частиною цієї історії, великої історії, якою є література. Немає ніякого значення, якщо я залишаюся невідомим або стану великим, всесвітньо-відомим письменником. Найважливішим є вклад, який кожен надає цьому великому всесвіту.

Я щасливий за це нове ставлення і я готов здійснити велику подорож. Ця подорож змінить мою долю, а також долі тих, хто зможе терпляче читати цю книгу. Давайте разом поринемо у пригоду.

Приготування

Я пакую свій чемодан зі своїми особистими речами, що є надзвичайно важливими: одяг, де-які хороші книги, мое нерозлучне розп'яття та Біблія; а також папір, щоб писати. Я відчуваю, що отримаю велике натхнення від цієї подорожі. Хто знає, може, я стану автором незабутньої історії, яка стане історичною. Проте, перед тим, як я вирушити в дорогу, - треба з усіма попрощатися (особливо з мамою). Вона занадто піклується про мене і не дозволить мені їхати без вагомих причин, або принаймні з обіцянкою, що я скоро повернуся.

Я відчуваю, що одного прекрасного дня, мені доведеться подати кліч свободи і полетіти як пташка, яка зробила сама собі крила ... і вона повинна зрозуміти те, що я належу не їй, а скоріше Всесвіту, який прийняв мене, не вимагаючи від мене нічого взамін. Для всесвіту я вирішив стати письменником, виконувати свою роль і розвивати свій талант. Коли я дійду до кінця свого життєвого шляху та чогось сам доб'юся у своєму житті, - тоді я буду готовий вступити в обітницю з творцем та познати новий план. Я впевнений, що також отримаю в ньому особливу роль.

Я беру свій чемодан, і з цим я почуваюся, як в мені виникає відчуття тоски. З'являються запитання та турбують мене: Якою буде ця подорож? Чи буде невідоме небезпечним? Які запобіжні заходи слід зробити? Те, що я знаю, може спровокувати мою кар'єру, і я готовий це зробити. Я стискаю свій чемодан (знову), і перед від'їздом я шукаю свою сім'ю, щоб попрощатися. Моя мама на кухні готує обід із сестрою. Я наближуюся та задаю важливе запитання.

- Бачите цю сумку? Це буде моїм єдиним супутником (крім вас, читачів) у подорожі, яку я готов здійснити. Я шукаю мудрості, знання та задоволення від своєї професії. Я сподіваюсь, що ви розумієте і схвалюєте прийняте мною рішення. Підійдіть; обійміть мене та побажайте мені найкращого.

- Сину мій, забудь про свої цілі, бо вони неможливі для таких бідних людей, як ми. Я тисячу разів казала: ти не станеш кумиром чи кимось на кшталт цього. «Зрозумій: ти не народився для того, щоб бути великою людиною», - сказала Джулієта, моя Мати.

-Послухай нашу маму. Вона знає, про що вона говорить, і це абсолютно правильно. Твоя мрія неможлива, тому що в тебе немає таланту. Прийми те, що твоя місія просто бути простим вчителем математики. Ти не підеш далі, ніж це, - проговорила Далва, моя сестра.

-Тому, немає обміїв? Чому ви не вірите, що я можу бути успішним? Я гарантую вам: Навіть якщо мені треба сплатити для того, щоб здійснити свою мрію, - я стану успішним, бо велика людина - це та людина, хто вірить в себе. Я здійснию цю подорож, і я відкрию все, що потрібно розкрити. Я буду щасливим, бо щастя полягає в тому, що Бог стежить за всім навколо нас, щоб ми стали переможцями.

Сказавши це, я прямую до дверей з упевненістю, що я буду переможцем у цій подорожі: подорож, яка приведе мене до невідомих напрямків.

Священа гора

Давним-давно я почув про надзвичайно непривітну гору в районі Пескейри. Це частина гірського хребта Ороруба (назва місцини), де мешкають корінні жителі

Ксукуру (Хукіру). Кажуть, що вона стала святою після смерті загадкового цілителя в одному із племен Ксукуру (Хукіру). Вона здатна зробити будь-яке побажання реальністю, якщо цілі є чистими та щирими. Це відправна точка моєї подорожі, метою якої є зробити неможливе можливим. Чи вірите ви, читачі? Тоді, залишайтеся зі мною, звертаючи особливу увагу на мою розповідь.

Їдучі трасою BR-232 до містечка Пескейра, приблизно за п'ятнадцять верст від центру, розташоване Мімозо, яке є одним із його районів. Сучасний, нещодавно збудований міст, дає доступ до місця, яке знаходиться між горами Мімосо та Ороруба, які омиваються річкою Мімосо, що тече в глибину долини. Священна гора знаходиться саме в цьому місці, і саме туди я їду.

Священна гора розташована поряд з цим районом, і за короткий час я стою біля її підніжжя. Мій розум зацікавився далеким часом уявляючи невідомі ситуації та явища. Що чекає мене під час сходження на цю гору? Це, безумовно, буде відродження та стимулювання досвіду. Гора не висока (2300 футів = 70,104 м) і з кожним кроком я почуваю себе більш впевненою, але в очікуванні чогось. На думку приходять спогади про тяжкі переживання, якими я жив на протязі двадцяти шести років. У цей короткий період було багато фантастичних явищ, що змусило мене повірити в те, що я був особливим. Поступово я можу поділитися цими спогадами з вами, читачами, не соромлячись. Однак, ще не час.

Я буду продовжувати шлях вгору в пошуках всіх своїх бажань. Це те, на що я сподіваюся, і вперше я втопився. Я проїхав половину маршруту. Я не відчуваю фізичного виснаження, але в основному душевно, через дивні голоси, що вимагають від мене повернутися. Вони трішки наполягають. Однак я легко не здаюся. Я хочу досягти вершини гори, чого б це мені не стоїло. Гора дихає на мене запахом змін, що виливається для тих, хто вірить у її святість. Коли я туди дістаюся, я думаю, що точно знаю, що потрібно зробити для того, щоб досягти шляху, який веде мене в цю подорож, на яку я так довго чекав. Я тримаюся своєї віри і своїх цілей, бо я маю Бога, який є Богом неможливого. Давайте продовжимо шлях.

Я вже пройшов три чверті шляху, але все-таки мене переслідують голоси. Хто я? Куди я їду? Чому я відчуваю, що моє життя різко зміниться після досвіду на горі? Окрім голосів, мені здається, що я на дорозі один. Чи можуть інші письменники відчути те ж саме, коли йдуть священними шляхами? Я думаю, що мій містицизм буде відрізнятися від будь-якого іншого. Я повинен продовжувати, треба

перемагати і протистояти всім перешкодам. Терни, що завдають шкоди моему тілу, надзвичайно небезпечні для людей. Якщо я переживу цей підйом, я вже вважаю себе переможцем.

Крок за кроком, я ближче до вершини. Я вже за кілька метрів від неї. Піт, що ллється з мого тіла, здається, добре змішався зі священними ароматами гори. Я ненадовго зупиняюсь. Чи будуть стурбовані мої близькі? Насправді, зараз це не має ніякого значення. Зараз я повинен думати про себе, щоб дістатися до вершини гори. Від цього залежить моє майбутнє. Ще кілька кроків, і я дістався вершини. Дує холодний вітер, терзаючи голоси плутають мої міркування, і я відчуваю себе не добре. Голоси кричать:

Кричать птахи, а промені сонця пестять все моє обличчя. Де я? Я відчуваю себе так, ніби я напився напередодні. Я намагаюся встати, але мені заважає рука. Біля себе я бачу жінку середнього віку, з червоним волоссям і засмаглою шкірою.

Ви хто? Що зі мною сталося? Все моє тіло болить. Мій розум відчуває себе заплутаним і невизначеним. Чи перебування на вершині гори є причиною всього цього? Думаю, що я повинен був залишитися вдома. Мої мрії спонукали мене до цього моменту. Я повільно піднімався на гору, сповнений надії на краще майбутнє та упевнений у напрямку шляху, що веде до особистого зростання. Проте, я практично не можу рухатися. Поясніть це мені, прошу вас.

- Я - хранитель гори. Я - дух Землі, який дує туди і сюди. Мене відправили сюди, бо ти пройшов випробування. Ти хочеш, щоб твої мрії здійснилися? Я допоможу тобі зробити це, дитина Божа! Ти зіткнешся ще багатьма випробуваннями. Я підготую тебе. Не бійся. Твій Бог з тобою Відпочинь трохи. Я повернусь з іжею і водою, щоб задовольнити твої потреби. Тим часом розслабся і медитуй, як завжди.

Сказавши це, дама зникла з мого бачення. Це тривожне зображення залишило мене більш стурбованим та повним сумнівів. Які випробування мені доведеться пройти? Які кроки треба зробити, щоб подолати ті випробування? Вершина гори була насправді дуже чудовим і спокійним місцем. З висоти можна побачити невелику агломерацію будинків у Мімосо. Це плато, наповнене крутими стежками, повними рослинності з усіх боків. Це священне місце, незаймане природою, чи справді вона виконає мої плани? Чи зробить це мене письменником, після мого від'їзду? Тільки час може відповісти на ці запитання. Оскільки жінки не будо де-який час, - я почав медитувати на вершині гори.

Я використав таку техніку: по-перше, я очищу свій розум (вільний від будь-яких думок). Я починаю гармоніювати з навколишньою природою, у подумках з'єднуючись із цим місцем. Після цього я починаю розуміти, що я є частиною природи і що ми повністю пов'язані між собою в великому ритуалі причастя. Мое мовчання - це тиша Матері-Природи; Мій плач - це її крик; Поступово я починаю відчувати свої бажання і прагнення, і навпаки. Я відчуваю її стурбований крик про допомогу, про те, щоб врятували її життя від руйнування людьми: вирубка лісів, надлишкове видобування, полювання та риболовля, викиди забруднюючих газів в атмосферу та інші людські звірства. Точно вона слухає мене і підтримує мене у всіх моїх планах. Під час моєї медитації, ми повністю поєдналися. Вся ця гармонія і співучасть залишили мене абсолютно спокійним і сконцентрованим на своїх бажаннях. Доки щось не змінилося: я відчув той же дотик, як тоді, коли я прокинувся. Я повільно відкрив очі і побачив, що я обличчям до обличчя зустрівся з тією ж самою жінкою, яка назвала себе хранителем священної гори.

- Я бачу, що ти розумієш таємницю медитації. Гора допомогла тобі відкрити трохи свого потенціалу. Ти зростатимеш багатьма способами. Я допоможу тобі у цьому. По-перше, я прошу тебе звернутися до природи, щоб знайти крокви, решітки, кріплення та цепи, щоб спорудити хатинку, а потім дрова, щоб розвести вогонь. Вже ж наближається ніч і ти повинен захиститися від лютих звірів. З завтрашнього дня я навчу тебе мудрості лісу, щоб ти зміг подолати справжнє випробування: Печера відчаю. Тільки чистий серцем виживає у вогні її дослідження. Ти хочеш, щоб твої мрії здійснилися? Тоді плати за них. Всесвіт більше нікому нічого вільно не дає. Саме нам треба стати гідними. для досягнення успіху. Це урок, який ти повинен вивчити, сину мій.

- Розумію. Я сподіваюсь, навчись усього, що потрібно, щоб подолати випробування печери. Я не представляю що це, але я впевнений. Якщо я подолаю гору, я також досягну успіху в печері. Коли я піду, думаю, що буду готовий перемогати та мати успіх.

- Почекай, не будь таким впевненим. Ти не знаєш печери, про яку я говорю. Знай, що багато воїнів вже були випробувані її вогнем і були знищені. Печера нікого не жаліє, навіть мрійників. Май терпіння і навчись всього, чого я навчатиму тебе. Таким чином, ти станеш справжнім переможцем. Пам'ятай: самовпевненість допомагає, але тільки з певною кількістю.

-Розумію. Дякую за всі ваші поради. Я обіцяю вам, що буду триматися них до кінця. Коли відчай від сумніву мене вщухає, я нагадаю собі про ваші слова, а також нагадаю собі, що мій Бог завжди мене рятує. Коли настане темна ніч, - я не буду боятися. Я подолаю печеру розпачу, печеру, з якої ніхто ніколи не виходив!

Жінка попрощалася, з миролюбною обіцянкою повернутися наступного дня.

Хатинка

Почиється новий день. Пташки тьохкають і співають свої мелодії, вітер північно-східний, і його подих освіжає сонце, яке в цей час року встає жорстоко гарячим. Зараз грудень, і для мене цей місяць є одним з найкрасивіших місяців, оскільки він є початком шкільних канікул. Це заслужена перерва після довгого року, присвяченого вивченню в коледжі курсу математики; Момент, коли ви можете забути всі інтеграли, похідні та полярні координати.

Зараз мені потрібно турбуватися про всі випробування, які на мене кине життя. Мої мрії залежать від цього. Моя спина болить в результаті поганого сну вночі, тому що я лежав на протоптаній землі, яку я підготував як ліжко. Хатинка, яку я збудував з неймовірним зусиллям, і той вогонь, який я запалив, надавав мені певний рівень безпеки вночі. Проте я чув, як щось повзає та кроки поза нею. Куди мої мрії привели мене? Відповідь - на край світу, куди ще не прийшла цивілізація. Що б зробили ви, читачу? Чи ризикнули б ви також відправитися в подорож, щоб здійснити свої найзаповітніші мрії? Давайте продовжувати розповідь.

Поринувши у свої думки та запитання, я мало розумів, що біля мене була дивна леді, яка обіцяла допомогати мені на моєму шляху.

- Тобі добре спалося?

-Якщо добре означає, що я ще цілий, -так.

-Перед тим, як щось почнеться, я повинна попередити тебе, що земля, на яку ти ступаєш, є священною. Таким чином, не можна обманюватися зовнішнім виглядом або імпульсивністю. Сьогодні це твоє перше випробування. Я більше не принесу тобі їжі або води. Ти здобудеш їх сам. Слухайся свого серця у всіх ситуаціях. Ти повинен довести, що ти гідний.

- Є їжа і вода в цьому підліску, і я повинен її збирати? Послухайте, мадам, я звик робити покупки в супермаркеті. Бачите цю хатинку? Це коштувало мені поту і сльоз, і все-одно я не думаю, що вона є безпечною. Чому б вам не віддати мені дар, який мені потрібен? Я вважаю, що зарекомендував себе гідним у той момент, коли я піднявся на цю круту гору.

- Шукай їжу і воду. Гора - це лише крок у процесі твого духовного вдосконалення. Ти все ще не готовий. Я повинна нагадати тобі, що я не передаю дари. Я не маю жодної влади це зробити. Я лише стріла, яка вказує шлях. Печера є та, хто виконує ваші бажання. Вона називається печера відчаю, яку прагнули також ті, чії мрії з того часу стали неможливими.

- Я збираюся спробувати. Мені немає чого втрачати. Печера - це моя остання надія на успіх.

Сказавши це, я встаю і починаю перше випробування. Жінка зникла, як дим.

Перше випробування

На перший погляд я бачу, що переді мною переломний шлях. Я починаю спускатися вниз. Під рослинністю, що покриває місцину, повно шипів, - краще було б йти стежкою. Камені, що я відкидаю ногами, здається, щось мені говорять. Чи може це бути те, що я на правильному шляху? Я думаю про все те, що я залишив у пошуках своєї мрії: дом, їжу, чистий одяг та свої книжки з математики. Чи все це дійсно цього варте? Я думаю, що дізнаюся про це пізніше. (Час покаже). Здається, що незнайома жінка сказала мені не все. Чим більше я пройшов, - тим менше я знайшов. Вершина, здається не настільки великою, тепер, коли я дійшов. Світло ... я бачу світло попереду. Мені треба йти туди. Я опиняюся на просторій галявині, де сонячні промені чітко відбивають очертання гори. Стежка закінчується і переростає на два різні шляхи. Що робити? Я ходив

годинами, і мої сили здається, вичерпано. Я сідаю, щоб трохи відпочити. Два шляхи і два вибори. Скільки разів в житті ми стикаємося з такими ситуаціями, наприклад цієї; Підприємець, який повинен зробити вибір між виживанням компанії або звиненням деяких працівників; Бідна мати з глибинних районів у північно-східній частині Бразилії, яка повинна вибирати, кого з її дітей нагодувати; Невірний чоловік, який повинен вибирати між своєю дружиною та коханкою; У будь-якому випадку в житті існує безліч різних ситуацій. Моє перевага в тому, що мій вибір вплине тільки на мене. Мені потрібно слідувати своїй інтуїції, як рекомендувала жінка.

Я підводжуся і вибираю стежку справа. На цьому шляху я роблю великі кроки, проходить небагато часу для того, щоб помітити ще одну галявину. Цього разу я стикаюся з басейном води та кількома тваринами навколо нього. Вони прохолоджуються в чистих та прозорих водах. Як я повинен продовжувати свій шлях? Нарешті я знайшов воду, але біля неї повно тварин. Я звертаюсь до мого серця, і воно говорить мені, що кожен має право на воду. Я не міг просто їх вигнати і позбавити їх води. Природа дає велику кількість ресурсів для виживання людині. Я є лише однією з ланок в ниті, яку вона плете. Я не перебільшую, коли вважаю себе головним цієї ланки. За допомогою рук я набираю воду і виливаю її в маленький горщик, який я приніс із дому. Перша частина випробування виконана. Тепер я повинен знайти їжу.

Я продовжую йти стежкою, сподіваючись знайти щось, щоб поїсти. Мій шлунок гарчить, тому, що вже пообіді. Я починаю дивитись по сторонах стежки. Можливо, їжа знаходиться в лісі. Як часто ми шукаємо найпростіший шлях, але не той, який веде до успіху? (Не кожен альпініст, який йде стежкою, першим досягне вершину гори). Найкоротші шляхи швидко приведуть вас до мети. З цією думкою я покидаю стежку і незабаром, я знайшов бананове та кокосове дерева. Саме від них я отримаю свою їжу. Я повинен піднятися на них з тією ж силою і вірою, з якими я піднімався на гору. Я намагаюся залізти один, два та третій раз. Мені це вдалося. Зараз я повернуся до хатинки, тому що я пройшов перше випробування.

Друге випробування

Зайшовши до хатинки, я побачив хранителя гори, яка виглядала блискучіше, ніж будь-коли. Її очі ніколи не блукають, навідміну від моїх. Я вважаю, що я особливий для Бога. Я відчуваю його присутність у будь-який час. Він відновлює мене всіма способами. Коли я був безробітним, Він відкрив двері; коли я не мав ніяких можливостей для професійного росту, Він дав мені нові шляхи; коли був момент кризи, - Він звільнив мене від обману Сатани. Так чи інакше, той схвальований погляд від незнайомої жінки нагадав мені про ту людину, якою я був до недавнього часу. Моя поточна мета полягає в тому, щоб перемогти, незалежно від перешкод, які мені доведеться подолати.

-Так, ти подолав перше випробування. Я вітаю тебе. (Вигукнула жінка). Перше випробування - пізнати свою розсудливість та вміння приймати рішення та розділяти їх. Дві стежини представляють собою "протидіючі сили", які керують світом (добро і зло). Людина вільно може обрати будь-який шлях. Якщо людина обере правильну стежину, - вона буде освітлена ангелами протягом всього свого життя. Це шлях, який ви обрали. Проте, це непростий шлях. Часто, у вас будуть виникати сумніви, і ви замислитеся: чи був цей шлях взагалі того вартий. Миряни завжди будуть робити вам боляче та користуватися вашою добротою. Більше того, довіра, яку ви маєте до інших, майже завжди буде приносити вам розчарування.

Коли ти засмучений, пам'ятай: твій Бог сильний, і він ніколи тебе не залишить. Ніколи не дозволяй багатству чи хтивості розбещувати своє серце. Ти особливий, і через твою цінність Бог вважає тебе своїм сином. Він ніколи не відступає від цієї благодаті. Шлях ліворуч належить кожному, хто повстав проти Господнього заклику. Всі ми народжені з божественною місією. Проте де-які відхиляються від неї матеріалізмом, поганими нахилами та корумпуваннями серця. Ті, хто вибирає шлях ліворуч, - не мають приємного майбутнього, повчав нас Ісус.

Кожне дерево, що не дає добрих плодів, буде зрублене і кинуте у зовнішню темряву. Це доля поганих людей, тому що Господь справедливий. Того часу, коли ти виявив водяний отвір і тих жалюгідних тварин, - твоє серце проговорило голосніше. Слухайся його завжди, і ти підеш далеко. У цей момент в вас засяяв дар обміну, і ваш духовний ріст був дивовижним. Розсудливість - це те, що допомогло тобі знайти іжу. Найпростіший спосіб не завжди є правильним. Я вважаю, що тепер ти готовий до другого випробування. Через три дні ти вийдеш з хатинки і шукатимеш істину. Дій згідно зі своєю совістю. Якщо пройдеш це випробування, - тоді перейдеш до третього і останнього випробування.

- Дякую за те, що ви супроводжуєте мене весь цей час. Я не знаю, що чекає мене в печері, і я не знаю, що станеться зі мною. Ваш внесок дуже важливий для мене. З того часу, як я піднявся на гору, я відчуваю, що моє життя змінилося. Я став більш спокійний і впевнений у тому, що хочу. Я пройду друге випробування.

-Дуже добре. Побачимося через три дні.

Сказавши це, дама знову зникла. Вона залишила мене в тиші ввечері разом з цвіркунами, комарами та іншими комахами.

Привид гори

Ніч опускається на гори. Я запалюю вогонь, і його потріскування заспокоює моє серце. Пройшло два дні, як я піднявся на гору, і це все ж таки здається таким незнайомим для мене. Мої думки блукають і зупиняються на моєму дитинстві: жарти, страхи, трагедії. Я добре пам'ятаю той день, коли я одягнувся як індієць: з луком, стрілою і томагавком. Зараз я знаходжуся на горі, яка стала священною, саме через смерть таємничої місцевої людини (шамана племені). Я повинен думати про щось інше, бо страх сковує мою душу. Заглушливі звуки лунають біля моєї хатинки, і я не маю уявлення що або хто вони. Як хтось може подолати свій страх у такій ситуації? Відповідьте мені, читаче, бо я не знаю. Гора досі мені невідома.

Шум наближається все ближче, і мені нікуди не втекти. Залишити хатинку, було б безглуздим, тому що мене можуть проглотити люті звірі. Мені доведеться зіткнутися з тим, щоб це не було. Шум припиняється і з'являється світло. Це все більше мене лякає. Насмілившись, я вигукую:

-В ім'я Бога, хто там?

Голос, гуняво та тихенько, відповідає:

- Я хоробрий воїн, який знищив печеру розпачу. Відмовся від своєї мрії, або ти матимеш ту саму долю. Я був маленьким, місцевим жителем села, що належить племені Ксукуру (Хукіру). Я прагнув бути головою свого племені і бути

сильнішим за лева. Тому я звернувся до священної гори, щоб досягти своїх цілей. Я пройшов три випробування, які змусила мене пройти хранитель гори. Однак, увійшовши в печеру, я був поглинений її вогнем, який розбив моє серце і мої цілі. Сьогодні мій дух страждає і безнадійно застряг на цій горі. Послухай мене або ти матимеш таку саму долю.

На хвилину, мій голос застряг в горлі, і я не міг відповісти духу мученика. Він залишив притулок, їжу, теплу сімейну обстановку. Мені залишилося два випробування в печері, печера, яка могла б зробити неможливе можливим. Я так просто не відступлю від своєї мрії.

-Послухай мене, хоробрий воїне. Печера не виконує дрібних чудес. Якщо я тут, то це з поважної причини. Я не передбачаю матеріальних благ. Моя мрія виходить за рамки цього. Я хотів би розвиватися професійно і духовно. Словом, я хочу працювати над тим, що мені подобається, заробляти гроші відповідально і сприяти своїм талантом для покращення всесвіту. Я так просто не відступлю від своєї мрії.

Привид відповів:

- Ти знаєш печеру та її пастки? Ти є ніхто інший, як бідний молодий чоловік, яка не знає про крайню небезпеку в межах того шляху, яким він йде. Хранитель - це шарлатан, який тебе обманює. Вона хоче згубити тебе.

Наполегливість примари мене дратувала. Чи, випадком, він знав мене? Бог, у своїй милості, не допустить мого провалу. Бог і Діви Марія завжди були біля мене. Свідченням цього було різні появи Діви протягом усього мого життя. У " Баченні медіуму " (книга, яку я ще не опублікував), описана сцена, де я сиджу на лавці на площі, птахи та вітер хвилюють мене, і я глибоко замислююся про світ і життя вцілому. Раптом з'явилася фігура жінки, яка, побачивши мене, запитала:

-Чи віриш ти в Бога, сину мій?

Я швидко відповів:

— Безумовно усім своїм еством.

Миттево, вона поклала руку на мою голову і почала молитися: — нехай слава Божа охопить тебе світлом та наділить тебе багатьма дарами.

Кажучи це, вона пішла, і коли я зрозумів, що це, вона вже не поруч мене. Вона просто зникла.

Це було перше явління Діви в моєму житті. Знову ж таки, видаючи себе за жебрачку, вона підійшла до мене, питаючи дрібних грошей. Вона сказала, що вона була фермером але ще не ввійшла на пенсію. З легкістю, я дав їй де-кілька монет, що мав у кишені. Отримавши гроші, вона подякувала мені, і коли я це зрозумів, - вона зникла. Перебуваючи у той момнет на горі, я не мав ні найменшого сумніву, що Бог любить мене, і що Він зі мною. Таким чином, я відповів привиду з певнрю грубістю.

— Я не будуть слухати твоїх порад. Я знаю свої межі і свою віру. Іди геть! Йди знайди будинок або ще щось. Залиш мене у спокої!

Світло згасло і я почув шум кроків, залишаючих мою занедбану хатинку. Я був вільним від привіда.

Година Ч

Минуло три дні з часу другого випробування. Це був ясний, сонячний і яскравий ранок п'ятниці.Сьогодні вранці, коли я дивився на горизонт, - до мене наблизилася незнайома жінка.

-Ти готовий? Шукай незвичайну подію в лісі і дій відповідно до своїх принципів. Це твоє друге завдання.

- Авжеж, протягом трьох днів я так довго чекав на цей момент. Я думаю, що готовий.

Поспішно, я йду стежинкою, яка веде мене прямо до лісу. Мої кроки слідуєть в майже музичній каденції. Що фактично було цим другим випробуванням? Тривога охопила мене і мої кроки прискорилися в пошуках невідомої цілі. Прямо

попереду виник осередок на шляху, що розходився і відокремлювався. Але коли я добрався туди, на мій подив, біфуркація зникла, і я побачив таку сцену: хлопчик, якого тягнув дорослий чоловік, голосно плакав. Емоції захлиснули мене за такої несправедливості, і тому я вигукнув:

— Відпусти хлопчика! Він менший за тебе і не може захистити себе.

— Я відаущу! Я відношуся до нього таким чином, тому що він не хоче працювати.

— Ти монстр! Маленькі хлопчики не повинні працювати. Вони повинні вчитися і бути добре освіченими. Відпусти його!

— Що ти мені зробиш?

Я повністю проти насильства, але в цей момент моє серце просило мене відреагувати на цей шматок лайна. Дитина повинна бути звільнена.

Обережно, я відштовхнув хлопчика подалі від грубіяна і потім почав бити чоловіка. Ублюдок відреагував і завдав мене кілька ударів. Один з них влучив мені в соняшне сплітіння. Світ закрутилося і сильний проникаючий вітер охопив мене: білі і сині хмари разом із швидкими птахами вторглися в мою голову. У той момент здавалося, все моє тіло пливло по небу. Слабкий голос покликав мене здалеку. В другий момент це було так, ніби я йду крізь двері: одна за одною, як перешкоди. Двері були добре замкнені, і треба зробити значну кількість зусиль для їх відкриття. Кожні двері приводили до зали або святилища, по черзі. У першому залі я побачив молодих людей, одягнених в білі одязі, що зібралися навколо столу, на якій, в центрі, була відкрита Біблія. Це були діви, обрані до царювання в майбутньому світі. Сила виштовхнула мене з кімнати, і коли я відкрив другі двері, врешті-решт я потрапив в перше святилище. Біля вітара палали ароматичні палички з проханнями бідних Бразилії. Справа стояв священик і голосно молився; раптом почав повторювати: Провидець! Провидець! Провидець! Поруч із ним були дві жінки з білих сорочках. На них було написано: Можлива мрія. Все почало темнити, і коли я отримав можливість підвестися, мене було жорстко виволочено і з такою швидкістю, що в мене виникло легке запаморочення. Я відкрив треті двері і цього разу побачив зібрання людей: пастор, священик, буддист, мусульманин, спіритуаліст, єврей і представник африканських вірувань. Вони стояли колом, а в центрі палало

вогнище і його полум'ям викладено ім'я, "Об'єднання народів і шляхи до Бога. " Врешті-решт, вони обнялися і покликав мене до групи. Вогонь перейшов з центру, остановився на моїй руці і написав слово "навчання " полум'я було чистим і не пекло. Група розійшлася, вогонь погас і мене знову було виштовхано із кімнати де я відкрив четверту двері. Друге святилище було зовсім порожнім, і я підійшов до вітара. Я став на коліна в пошані до Благословення Таїнства, взяв папір, що знаходився на підлозі, і я написав своє прохання. Я склав папір і поклав його до ніг зображення. Голос, який був далеко, поступово став яснішим і різким. Я залишив святиню, відкрив двері і, нарешті, прокинувся. Біля мене була хранитель гори.

. -Так ти не спиш. Вітаю! Ти виграв друге випробування. Друге випробування полягало в тому, щоб дослідити твою здатність до себе та твої дії. Два шляхи, які представляють собою "Протидіючі сили", стали одним, і це означає, що ти повинен йти правильним шляхом, не забуваючи про знання, яке ти маєш, коли зустрінешся із нечестивими. Твоє ставлення врятувало дитину, незважаючи на те, що він не потребував цього. Вся ця сцена була моєю власною душевною проекцією, щоб оцінити тебе. Ти прийняв правильний підхід. Більшість людей, коли стикаються зі сценами несправедливості, воліють не втручатися. Упущення є серйозним гріхом, і людина стає співучасником злочинця. Ти віддав себе так, як Ісус Христос віддав себе за нас. Це урок, який ти запам'ятаєш на все життя.

- Дякую за твої привітання. Я завжди буду за тих, хто був покинутий. Те, що мене бентежить, - це духовний досвід, через який я пройшов раніше. Що це означає? Чи могли б ви пояснити це мені, будь ласка?

-Ми всі здатні проникати в інші мири через думку. Це те, що називається астральною подорожжю. Є де-кілька експертів у цьому питанні. Те, що ти побачив, може бути пов'язане з твоїм майбутнім або майбутнім іншої людини, ти ніколи не знаєш.

-Я розумію. Я піднявся на гору, виконав перші два завдання, і я мушу духовно зростати. Я думаю, що незабаром я буду готовий зіткнутися з печерою відчаю. Печера, яка робить чудеса та, де мрії стають глибшими.

-Тобі треба виконати третє, і я скажу тобі, що це завтра. Чекай на інструкції.

- Так, Генерал. Я із нетерпінням чекаю. Це Дитя Боже, як ви мене назвали, дуже голодна і приготує суп пізніше. Вас запрошено, мадам.

- Чудово. Я люблю суп. Я використаю це в своїх інтересах, щоб краще пізнати тебе.

Дивна леді пішла і залишила мене на самоті з моїми думками. Я пішов у ліс пошукати інгредієнти для супа.

Молода дівчина

Темрява окутала гору, коли суп був вже готовий. Холодний вітер ночі та піски комах роблять навколишнє середовище все більш сільським. Дивна леді ще не прийшла до хатинки. Я сподіваюсь, що до того часу, коли вона прийде, все буде в порядок. Я пробу. суп: він дійсно добрий, хоча у мене не було всіх необхідних приправ. Я ненадовго виходжу з хатинки і дивлюся на небо: зірки - свідки моїх зусиль. Я піднявся на гору, знайшов свого хранителя, пройшов через два випробування (одне важче за інше), зустрів привида, і я все ще стою. "Бідні борються більше за свої мрії". Я дивлюся на розташування зірок та їх сяяння. Кожна має своє значення у великім всесвіті, в якому ми живемо. Люди також однаково важливі. Вони білі, чорні, багаті, бідні, релігії А, або релігії В, або будь-якого іншого вірування. Всі вони є дітьми одного батька. Я також хочу зайняти своє місце в цьому Всесвіті. Я мислю без обмежень. Я думаю, що мрія безцінна, але я готовий платити за те, щоб увійти в печеру розпачу. Я дивлюся в небеса ще раз, а потім повертаюся до хатинки. Я не здивувався, знайшовши там хранителя.

- Як довго Ви тут були? Я не розумів.

-Ти був такий зосереджений дивлячись у небеса, що я не хотіла преривати цей момент. До того ж, я відчуваю себе як вдома.

-Дуже добре. Сідайте на цю імпровізовану лавку, яку я зробив. Я насиплю вам супу.

Ще гарячий суп, я насипав дивній леді в гарбуз, який я знайшов у лісі. Вночі, вітер пестив мое обличчя і шепотів слова мені на вухо. Ким була та дивна леді, якій я насипав суп? Цікаво, чи вона дійсно хоче знищити мене, як натякнув привид. Я мав багато сумнівів щодо неї, і це була прекрасна можливість все прояснити.

- Чи добрий суп? Я приготував його з великою заботою.

- Він смачний! Що ти використовував для його приготування?

- Його приготовано із каменів. Жартую! Я купив птаха у мисливця та використав де-які природні приправи з лісу. Але, змінимо тему, хто ви насправді?

- Це показує хорошу гостинність господаря, якщо він поговорить сам про себе. Прошло чотири дні з того моменту, коли ти піднявся сюди на вершину гори, та я навіть не впевнена, як тебе звати.

-Ну, добре. Але це довга історія. Готуйтеся. Мене звать Альдіван Тейшейра Торрес, і я викладаю математику на рівні коледжу. Дві мої великі пристрасті - це література та математика. Я завжди любив книги, і з того часу, як я був дуже маленьким, я хотів написати власну книгу. Під час свого першого року навчання у середньої школи, я зібрав деякі витяги із книг Екклезіаста, цитати та прітчі. Я був дуже щасливим, незважаючи на те, що тексти не були моїми. Я показав усім, з великою гордістю. Я закінчив середню школу, поступив на комп'ютерні курси та на де-який час, припинив навчання. Після цього я пробував технічний курс у місцевому коледжі. Однак, за знаком долі, я зрозумів, що це не мое. Я готувався до стажування у цій галузі. Однак, за день до теста, дивна сила постійно вимагала від відмовитись. Чим більше часу проходило, - тим більше тиску я відчував від цієї сили, поки не вирішив не проходити тестування. Тиск припинився, і мое серце також заспокоїлося. Я думаю, це була доля, що не пустила мене. Ми повинні поважати власні межі. Я виконав ряд тендерів, які було схвалено, і в даний час виконую роль адміністративного асистента з освіти. Три роки тому я отримав ще один знак долі. У мене були де-які проблеми, і в мене був нервовий зрив. Я тоді почав писати, і за короткий час це допомогло мені одужати. Результатом стала книга "Бачення медіума", яку я ще не опублікував. Все це показало мені, що я вмів писати і маю гідну професію. От що я думаю: я хочу працювати над тим, що мені подобається, і я хочу бути щасливим, Чи це забагато, що може просити бідна людина?

-Звичайно ні, Альдіване. У тебе є талант, а це рідкість в цьому світі. У потрібний час тобі це вдасться. Переможцями є ті, хто вірить у свої мрії.

-Я вірю. Ось чому я тут, у середині нічого, куди ще не дійшли блага цивілізації. Я знайшов спосіб піднятися на гору, щоб пройти випробування. Все, що мені зараз залишилось, полягає в тому, щоб я ввійшов у печеру і здійснив свої мрії.

- Я тут, щоб допомогти тобі. Я була хранителем гори з тих пір, як вона стала святою. Моя місія полягає в тому, щоб допомогати всім мрійникам шукати печеру розпачу. Де-які прагнуть здобути матеріальні мрії, такі як гроші, влада, соціальне положення або інші егоїстичні мрії. Їм всім не пощастило та їх було мало. Печера справедлива з виконанням бажань.

Де-який час, продовжувалася жвава розмова. Поступово я втрачав до неї інтерес, так як дивний голос визивав мене з хатинки. Кожного разу, коли цей голос звав мене, я був змушений вийти із цікавості. Мені довелося йти. Я хотів би знати, що означав цей дивний голос у моїх думках. Лавгідно, я попрощався з жінкою і вирушив у напрямку, зазначеному голосом. Що чекає на мене? Давайте продовжувати разом, читачу.

Ніч була холодною, і наполегливий голос залишився в моїх думках. Між нами був якийсь дивний зв'язок. Я вже пройшов де-кілька метрів за межами хатинки, але здавалося, що це милі від втоми, яку відчуває мое тіло. Інструкції, які я отримав духовно, керували мною у темряві. Мішанина з втоми, страху перед невідомим і цікавістю, контролювала мене. Чиїм був цей дивний голос? Що вона хотіла від мене? Гора та її таємниці ... З того часу, як я пізнав гору, я навчився поважати її. Хранитель та її таємниці, проблеми, з якими мені довелося зіткнутися, зустріч з привідом; все це стало особливим. Вона не була найвищою на північному сході чи навіть найбільш вражаючою, але вона була священною. Міфи про шамана та мої мрії привели мене до неї. Я хочу пройти всі випробування, зайти в печеру і попросити виконання мого бажання. Я стану зміненою людиною. Я більше не буду просто собою, але я буду людиною, яка пододала печеру та її вогонь. Я добре пам'ятаю слова хранителя, - не занадто сильно довіряти. Я пам'ятаю слова Ісуса, який сказав:

- Хто вірує в Мене, той матиме вічне життя.

Ризики, пов'язані з цим, не змусять мене відмовитися від моєї мрії. Саме з цією думкою я став більш вірним. Голос стає сильнішим і міцнішим. Думаю, що я наближаюся до місця свого призначення. Прямо перед собою я бачу хатинку. Голос закликає мене йти туди.

Хатинка та освітлююче її багаття знаходяться в просторому, рівному місці. Молода, висока, струнка дівчина з темним волоссям готує на вогні їжу.

-Так, ти приїхав. Я знала, що ти відповіси на мій заклик.

-Хто ти? Чого ти хочеш від мене?

- Я є ще одним мрійником, який хоче увійти в печеру.

- Якими особливими здібностями ви володієте для того, щоб подумки спілкуватися зі мною?

- Це телепатія, дурненький. Чи ти з цим не знайомий?

- Я чув про це. Чи не могла б ти навчити мене?

-Ти колись того навчися, але не від мене. Скажи мені, яка мрія привела тебе сюди?

- Перш за все, моє ім'я Алдіван. Я піднявся на гору, сподіваючись знайти свої протидіючі сили. Вони визначають мою долю. Коли хтось зможе керувати своїми протидіючими силами, вони зможуть робити чудеса. Це те, що мені потрібно для того, щоб здійснити свою мрію і працювати в області, яка мені подобається, і я змогу виконати бажання багатьох людей. Я хочу піти в печеру не тільки заради себе, але й для цілого всесвіту, який дав мені ці дари. Я отримаю своє місце у всесвіті, і я стану щасливим.

- Мое ім'я Надія. Я жителька набережної Пернамбука. У своєму краї я почула розмову про цю чудесну гору та її печеру.

У той момент, мені було цікаво здійснити подорож сюди, хоча я думала, що все це просто легенда. Я збрала свої речі, поїхала, прибув до Мімосо і піднялася на

гору. Я зірвала джекпот. Тепер, коли я тут, я піду в печеру і здійснию своє бажання. Я буду великою богинею, наділеною силою та багатством. Всі будуть служити мені. Твоя мрія просто дурна. Чого просити трохи, якщо ми можемо мати увесь світ?

- Ти помиляєшся. Печера не виконує дрібних чудес. Ти зазнаєш поразку. Хранитель не дозволить тобі увійти. Щоб увійти в печеру, ти повинен пройти три випробування. Я вже пройшла два випробування. Скільки пройшов ти?

-Які дурні випробування і хранителі. Печера поважає лише найсильніших і найпевніших у собі. Я здійснию свої бажання завтра, і ніхто не зупинить мене, ти чуєш?

-Тобі краще знати. Коли ти про це пошкодуєш, буде занадто пізно. Вважаю, мені все пора йти. Мені потрібно відпочити, тому що вже пізно. Стосовно тебе, то я не можу побажати вам удачі в печері, бо ти хочеш бути більшою, ніж сам Бог. Коли люди досягають цього, - вони знищують себе.

- Несинитниця, всі твої слова. Ніщо не змусить мене змінити рішення.

Побачивши, що вона була беззастережна, я здався, жалкуючи її. Як іноді люди можуть стати настільки дрібними? Людина є гідною лише тоді, коли бореться за праведні та егалітарні ідеали. Ідучи стежкою, я згадав той час, коли я був ображений, незалежно від того, чи хтось зробив щось погане, або навіть зневажаючи інших. Це робить мене нещасним. Крім того, моя сім'я абсолютно проти моєї мрії і не вірить у мене. Боляче. Одного дня вони побачать причину і побачать те, що мрії можуть здійснюватися. Одного дня, після того, як все буде сказано і зроблено, я співатиму свою перемогу, і буду славити Творця. Він дав мені все і просив тільки, щоб я поділився своїми дарами, тому що, як каже Біблія, не запалюйте світильник і не ставте його під стіл. Але поставте його на свічник, щоб він світив всім в домі. Стежка обривається, і я відразу ж бачу хатинку, яка коштувала мені багато поту, щоб її побудувати. Треба йти спати, тому що завтра - інший день, і у мене є плани для себе і для всесвіту. Доброї ночі, читачі. До наступного розділу ...

Тремор

Починається новий день. Світає, ранковий вітер пестить моє волосся, птахи та комахи святкують, і рослинність, здається, перероджується. Це відбувається щодня. Я протираю очі, вмиваюся, чищу зуби і приймаю ванну. Це моя рутинна перед сніданком. Ліс не надає ні переваг, ні варіантів. Я не звик до цього. Мама розбалувала мене: вона приносила мені каву. Я снідаю у тиші, але щось бентежить мене. Яким буде третє і остаточне випробування? Що станеться зі мною в печері? Є так багато запитань без відповідей, це пантиличить мене. Ранок продовжується, і разом з ним у мене продовжуються серцебиття, страхи і озноб. Хто я зараз? Звичайно, не такий самий. Я піднявся на священну гору, шукаючи долю, якої я навіть не знав. Я знайшов хранителя і відкрив нові цінності, і світ, більший, ніж я собі уявляв його раніше. Я пройшов два випробування, і тепер залишилося третє. Лякаюче третє випробування, яке було далеким і невідомим. Листя навколо хатинки трохи рухається. Я навчився розуміти природу та її сигнали. Хтось наближається.

-Привіт! Ти там?

Я пілстрибнув, змінив напрямок свого погляду і побачив таємничу фігуру хранителя. Вона виглядає щасливішою і навіть квітучою, незважаючи на її очевидний вік.

- Я тут, як бачите. Які новини ви принесли мені?

- Як тобі відомо, сьогодні я прийшла, щоб оголосити про третє і останнє припробування. Воно відбудеться на сьомий день твого перебування тут, на горі, тому що це максимальний час для того, щоб смертний залишався тут. Це просто і складається з наступного: вбий першого чоловіка чи звіра, якого зустрінеш при виході з хатинки того самого дня. В іншому випадку, в тебе не буде права увійти в печеру, яка надає найглибші бажання. Що скажеш? Чи це не так вже і легко?

-Як так? Вбити? Чи я схожий на вбивцю?

- Це єдиний спосіб увійти в печеру. Підготуй себе, бо там всього два дні і ...

Землетрус з величиною 3,7 на шкалі Ріхтера трусить всю вершину гори. Тремор лишає мені запаморочення, і думаю, що зараз я втрачу свідомість. Все більше і більше думок приходить на ум. Я відчуваю, як моя сила ослаблюється і ніби

наручники, які міцно стискають мої руки і ноги. У мить я бачу себе рабом, працюючим в полях, де панують господарі. Я бачу кайдани, кров і чую плач своїх супутників. Я бачу багатство, гордість і зраду полковників. Я також бачу крик свободи та справедливості для пригноблених. О, який світ несправедливий! Коли де-які отрияють все, - інші залишаються гнити, забуті. Наручники зламані. Я частково вільний. Мені все ще зневажають, ненавидять і ображають. Я все ще бачу зло тих білих людей, які називають мене "ніггером". Я все ще відчуваю себе нижчим. Знову чую крики галасу, але тепер голос ясний, різкий і знайомий. Тремор зникає, і я поступово повертаюсь до свідомості. Хтось піднімає мене. Ще трохи очміло, вигукую:

-Що сталося?

Хранитель, у сльозах, не може знайти відповіді.

- Сину мій, печера тільки-но зруйнувала іншу душу. Будь ласка, пройди треттє випробування та переможи це прокляття. Всесвіт змовився за твою перемогу.

- Я не знаю як перемогти. Тільки світло Творця може висвітлити мої думки та мої дії. Я ручаюся: я не збираюся так легко відступати від своєї мрії.

- Я вірю в тебе і в освіту, яку ти отримав. Удачі, Дитя Боже! До зустрічі!

Сказавши це, дивна леді відійшла і розчинялася в клубі диму. Тепер я був один, і треба було готуватися до останнього випробування.

День перед останнім випробуванням

Минуло шість днів як я піднявся на гору. Весь цей час випробування і досвід зміцнили мене ще більше. Я можу з легкістю зрозуміти природу, себе та інших. Природа повністю преобразилася і протистоїть вимогам людей. Ми вирубаємо ліси, забруднюємо воду та викидаємо гази в атмосферу. Що ми з цього маємо? Що дійсно важливо для нас, гроші або власне виживання? Наслідки є наступними: глобальне потепління, зменшення флори та фауни, стихійні лиха. Хіба людина не бачить, що це все її провина? Є ще час. Є час на все життя.

Внесіть свою частину: Збережіть воду та енергію, переробляйте відходи, не забруднюйте навколишнє середовище. Вимагайте, щоб ваш уряд пішов на вирішення екологічних проблем. Це найменше, що ми можемо зробити для себе і для світу. Повертаючись до моєї пригоди, коли я піднявся на гору, я краще зрозумів свої бажання та межі. Я зрозумів, що мрії стають можливими лише тоді, коли вони є шляхетними і праведними. Печера є справедливою, і якщо я пройду третє випробування, це зробить мою мрію реалістичною. Коли я проходив перше і друге випробування, я почав краще розуміти бажання інших. Більшість людей мріють мати багатство, соціальний статус та високий рівень влади. Вони більше не бачать, що найкраще в житті: професійний успіх, любов та щастя. Те, що робить людину дійсно особливими, це його якості, що сяють через його діла. Влада, багатство та соціальна орієнтація нікого не роблять щасливим. Це те, що я шукаю на священній горі: щастя і загальна влада "протидіючих сил". Мені потрібно вийти нне на довго. Крок за кроком, мої ноги ведуть мене за межами хатинки, яку я побудував. Я сподіваюся на знак долі.

Сонце пече, вітер посилюється, і жоден знак не з'являється. Як я пройду третє випробування? Як я буду жити з провалом, якщо я не зможу здійснити свою мрію? Я намагаюся вигнати негативні думки зі свого розуму, але страх сильніший. Ким я був перед сходженням на гору? Молода людина, абсолютно незахищена, яка боїться стикатися зі світом і його людьми. Молодий чоловік, який одного дня брав участь у суді за свої права, яких йому не давали. Майбутнє показало мені, що це було найкращим. Іноді ми перемагаємо, програючи. Мене цього навчило життя. Де-які птахи тьохкають навколо мене. Вони, здається, розуміють мою стурбованість. Завтра буде новий день, - сьомий день мого перебування на вершині гори. Моя доля знаходиться під загрозою цього третього випробування. Моліться читачі, щоб я пройшов це випробування.

Третє випробування

Настає новий день. Температура приємна, а небо сине у всій його безмежності. Лінувато, я встаю, потираючи свої сонні очі. Великий день настав, і я до нього готовий. Перш за все, мені треба приготувати сніданок. З інгредієнтами, які мені вдалося знайти днем раніше, його не буде небагато. Я підготував пательню і починаю розбивати апетитні курячі яйця. Жовток бризкає і майже потрапляє мені в око. Скільки разів у житті, інші намагаються завантажити нас своїми турботами. Я їм свій сніданок, трохи відпочиваю і піготавлюю свою стратегію.

Трете випробування, здається, є чимось не легким. Вбивство для мене немислиме. Добре, навіть так, мені доведеться протистояти цьому. З таким наміром я починаю ходити і незабаром я виходжу з хатинки. Трете випробування починається тут, і я готуюсь до цього. Я обираю першу стежинку, і починаю йти. Дерева по обом сторонам стежини широкі з глибоким корінням. Що я насправді шукаю? Успіх, перемога та досягнення. Однак я не буду робити нічого, що суперечить моїм принципам. Моя репутація важливіше за славу, успіх та владу. Трете випробування турбує мене. Вбивство для мене - це злочин, навіть якщо це лише тварина. З іншого боку, я хочу увійти в печеру і подати своє прохання. Це є дві "протидіючі сили" або "протилежащі шляхи".

Я залишаюсь на стежці і молюся, щоб я нічого не знайшов. Хто знає, може бути, третє випробування буде скасовано. Я не думаю, що хранитель буде такою щедрою. Усі повинні дотримуватися правил. Я трохи зупиняюсь і не можу повірити в те, що бачу: оцелот та трое його дитинчат, бавляться навколо мене. Це воно. Я не вб'ю матері трьох дитинчат. Серце не дозволить мені цього зробити. До побачення успіх, до побачення печера відчаю. Досить мрій. Я не пройшов третє випробування, і я йду. Я повернусь до до дому і до своїх близьких. Поспішно, я повертаюсь до хатинки, щоб упакувати валізи. Я не виконую третє випробування.

Хатинка зруйнована. Що це все означає? Чиясь рука злегка торкається мого плеча. Я озирнувся назад, і я побачив хранителя.

- Мої вітання, дорогий! Ти пройшов випробування і тепер маєш право увійти в печеру розпачу. Ти переміг!

Сильні обійми, якими вона обійняла мене і зчезла, - заплутали мене ще більше. Що сказала ця жінка? Моя мрія та печера можуть бути пізнані, врешті-решт? Я не повірив.

-Що ви маєте на увазі? Я не пройшов треттє випробування. Подивіться на мої руки: вони чисті. Я не заплямую своє ім'я кров'ю.

- Невже ти не знаєш? Ти думаєш, що дитя Боже буде здатне до такого звірства, це те, про що я питала? Я не сумніваюся, що ти достатньо гідний для того, щоб реалізувати свої мрії, хоча це може зайняти де-який час для того, щоб вони стали реальністю. Трете випробування ретельно перевірило тебе і ти продемонстрував

безумовну любов до Божих істот. Це найважливіше для людини. Ще одне: тільки чистий серцем може увійти в печеру. Тримай своє серце і свої думки чистими, щоб подолати це.

-Дякую, Боже! Спасибі тобі життя, за цей шанс. Я обіцяю не розчарувати вас.

Емоції захопили мене так, як ніколи, поки я не піднявся на гору. Чи була печера справді здатна робити чудеса? Я збираюсь про це дізнатись.

Печера відчаю

Після проходження третього випробування завдання, я був готовий увійти в страшну печеру відчаю, печеру, яка виконує неможливі мрії. Я був ще одним мрійником, який збирався спробувати свого щастя. З тих пір, як я піднявся на гору, я вже не був таким, яким я був раніше. Тепер я був впевнений у собі і у чудовому всесвіті, який мене тримав. Попередні обійми, які мені подарувала дивна жінка, також зробили мене більш спокійними. Тепер вона була зі мною, підтримуючи мене всіма способами. Це була підтримка, яку я ніколи не отримував від своїх близьких. Мій нерозібраний чемодан знаходиться під рукою. Настав час прощатися з цією горою та її тайнами. Випробування, хранитель, привид, молода дівчина та сама гора, яка, здавалося, була живою, всі вони допомогли мені зрости. Я був готовий піти і зустрітися із страшною печерою. Хранитель була поруч і супроводжуватиме мене в цій мандріві до входу в печеру. Ми йдемо, тому що сонце вже спускається до горизонту. Наші плани в повній гармонії. Рослинність навколо стежки, якою ми подорожуємо, і шум тварин, робить навколишнє середовище дуже сільським. Мовчання хранителя протягом усього шляху, напевно, передбачає небезпеку, що перебуває в печері. Ми трохи призупиняємося. Здається, голоси гори хочуть щось сказати мені. Я користуюся цією можливістю, щоб порушити тишу.

-Можна де-що запитати? Що це за голоси, що так мучать мене?

- Ви чуєте голоси. Цікаво. Священна гора має магичну здатність об'єднати всі мріючі серця. Ви можете відчувати ці магичні вібрації та інтерпретувати їх. Проте, не звертайте на них багато уваги, оскільки вони можуть привести вас до невдач. Спробуйте сконцентруватися на власних думках, і їх активність буде меншою.

Будь обережний. Печера здатна виявити твої слабкі сторони та використовувати їх проти тебе.

- Я обіцяю піклуватися про себе. Я не знаю, що чекає мене в печері, але я вірю в те, що світлі духи мені допоможуть. Моя доля ставиться на карту і в де-якій мірі також і решта світу.

- Гарзд, ми досить відпочивали. Давайте продовжувати шлях, тому що вже недовго до заходу сонця. Печера повинна бути приблизно за чверть милі звідси.

Тремтіння в ногах відновлюється. Чверть милі відокремлює мою мрію від її реалізації. Ми знаходимося на західній стороні вершини гори, де вітри все сильніше. Гора та її таємниці ... Думаю, що я ніколи цього не зрозумію. Що спонукало мене піднятися на неї? Обіцянка неможливого стає можливим, а також мій авантюризм і скаутські інстинкти. Насправді, що було можливим, і повсякденна рутинна мене вбивала. Тепер я почувався живим і готовим подолати проблеми. Наближаюся до печери. Я вже бачу її вхід. Це здається показним, але мене це не бентежить. Кілька думок охопили мій розум. Мені потрібно контролювати нерви. Вони колись можуть мене зрадити. Хранитель показує мені знаками зупинитись. Я зупиняюсь.

- Це найближче, як я можу підійти до печери. Слухай уважно, що я хочу сказати, тому що я не буду повторювати це: перш ніж ввійти, помолись Отче наш вашому ангела-хранителю. Це захистить вас від небезпек. Коли ти входиш, поведься обережно, щоб не потрапити у пастки. Після того, як ти пройдеш по основній стежці в печері, певний час, - у тебе буде три варіанти на вибір: щастя, невдача та страх. Обери щастя. Якщо ти обереш провал, то залишишся бідним безумцем та мрійником. Якщо ти обереш страх, то повністю втрадиш себе. Щастя дає доступ ще двом сценаріям, які мені невідомі. Пам'ятай: тільки чистий серцем може витримати печеру. Будь мудрий і здійсни свою мрію.

-Я розумію. Момент, якого я чекав з тих пір, як піднявся на гору, настав. Спасибі вам, хранителю, за все ваше терпіння та те, що дбали про мене. Я ніколи не забуду вас чи моменти, що ми провели разом.

Біль охопила мое серце, тому що я прощався з нею. Зараз були тільки я і печера, дуель, який змінить історію світу, а також мою власну. Я дивлюся прямо на неї і виймаю ліхтарик з валізи валізи, щоб освітити шлях. Я готовий ввійти. Мої ноги

здаються змерзлими перед цим гігантом. Мені потрібно зібрати сили, щоб продовжити шлях. Я бразилієць, і я ніколи в житті не здаюсь. Я роблю свої перші кроки, і я маю легке відчуття, що хтось супроводжує мене. Я думаю, що я дуже особливий для Бога. Він відноситься до мене, якби я був його сином. Я прискорюю кроки і, нарешті, я входжу в печеру. Спочатку мене зачарувало, але я повинен бути обережним через пастки. Вологість повітря висока і дуже холодна. Сталактити і сталагміти практично скрізь навколо мене. Я пройшов приблизно п'ятдесят ярдів, і озноб починає охоплювати все моє тіло. Все, що я пройшов перед тим, як піднятися на гору, починає приходити мені на розум: приниження, несправедливість та заздрість інших. Здається, що кожен з моїх ворогів знаходиться в цій печері, чекаючи найкращого часу, щоб напасти на мене. Швидким стрибком, я подолав першу пастку. Вогонь печери майже пожер мене. Надії не так пощастило. Прилипнувши до сталактита що звисає зі стелі, який чудово витримав мою вагу, мені вдалося вижити. Мені потрібно спуститися і продовжити свою подорож до невідомого. Я прискорюю кроки, але з обережністю. Більшість людей поспішають, поспішаючи перемагати, або добитися цілей. Фантастична спритність тільки що врятувала мене від другої пастки. Велика кількість списів полетіли в мене. Один з них пройшов дуже близько до мого обличчя, він майже поцарапав моє обличчя. Печера хоче мене знищити. Відтепер, я повинен бути більш обережним. З того моменту, коли я увійшов до печери, пройшла приблизно година, і досі я не дійшов до того місця, про яке говорила хранитель. Я повинен бути десь близько. Я продовжую йти, прискорюю кроки, і моє серце дає попереджувальний знак. Іноді ми не звертаємо уваги на знаки, які надає наш організм. Це трапляється тоді, коли спіткає невдача та розчарування. На щастя, це мене нестосується. Я чую дуже гучний шум, що йде в моєму напрямку. Я починаю бігти. Через де-кілька хвилин я усвідомлюю, що мене переслідує величезний камінь, що падає з великою швидкістю. Де-який час я біжу і раптом я розумію, що можу різким рухом сховатись від каменя, в ниші печери. Коли каміньминає мене, передня частина печери закрита, а потім прямо попереду з'являються три двері. Вони представляють щастя, невдачу та страх. Якщо я виберу невдачу, я ніколи не стану ніким іншим, аніж бідний безумець, який колись мріяв стати письменником. Люди почнуть мене жаліти. Якщо я виберу страх, я ніколи не зросту і не стану всесвітньовідомим. Я міг би потрапити на самісіньке дно і втратити себе назавжди. Якщо я виберу щастя, я продовжу здійснювати свою мрію, і перейду до іншого плану.

Передо мною стоять три двері на вибір: одна праворуч, друга ліворуч і одна посередині. Кожна з них представляє собою один із варіантів: Щастя, невдачі або страх. Я повинен зробити правильний вибір. Я з часом навчився долати свої

страхи: Страх перед темним, страх перед самим собою і страх перед невідомим. Також я не боюся успіху чи майбутнього. Страх, напевно, представляє собою двері праворуч. Невдача є результатом поганого планування. У мене були невдачі де-кілька разів, але це не змусило мене відмовитися від своїх цілей. Невдача повинна служити уроком для подальшої перемоги. Невдача, напевно, представляє собою двері ліворуч. Нарешті, середні двері повинні відображати щастя, тому що праведні не повертають праворуч або ліворуч. Праведність завжди щаслива. Я збираю свою силу, і я обираю двері посередині. Після того, як вона відкрилася, у мене є можливість увійти до великої кімнати на даху якої написана назва: Щастя. У центрі є ключ, який відчинає інші двері. Я дійсно мав рацію. Я зробив перший крок. Мені залишилося ще два. Я беру ключ і спробую його у двері. Він ідеально підходить. Я відкриваю двері. Я потрапив до нової зали. Я починаю йти вниз. Багато думок охопили мій розум: з якими новими пастками я мушу зіткнутися ще? Який план приведе мене до цієї галереї? Є багато питань без відповіді. Я продовжую йти, і моє дихання стає напруженим, тому що бракує повітря. Я вже пройшов десяту частину милі (= 160 метрів) і повинен бути дуже уважним. Я чую шум і падаю на землю, щоб захиститися. Це шум маленьких летючих мишей, що літають навколо мене. Чи висмокчуть вони мою кров? Чи вони хижі? На щастя, для мене, вони зникають у глибині зали. Я бачу обличчя, і моє тіло тремтить Чи це привид? Ні. Це плоть і кров, і воно йде на мене, готове до бою. Це один із священиків ніндз цієї печери. Бій починається. Він дуже швидкий і намагається вдарити мене в найслабкіше місце. Я намагаюся уникнути його нападів. Я відповідаю де-якими рухами, яких я навчився дивлячись фільми. Стратегія працює. Це лякає його, і він трохи відступає назад. Він вражає своїми бойовими мистецтвами, але я готовий до цього. Я вдарив його по голові каменем, який я підібрав у печері. Він падає без свідомості. Я абсолютно не хочу насильства, але в цьому випадку це було суто необхідне. Я хотів би перейти до іншого плану та відкрити для себе таємниці печери. Я знову починаю йти, і я дуже уважний і захищаю себе від нових ловушок. При низькій вологості вітер дує, і мені стає більш комфортно. Я відчуваю течії позитивних думок, надісланих Хранителем. Печера темніє ще більше, сама змінюється. Віртуальний лабіринт веде прямо вперед. Ще одна з пасток у печері. Вхід в лабіринт видно дуже добре. Але де вихід? Як я можу увійти туди і не заблукати? У мене є тільки один варіант: увійти в лабіринт і ризикнути. Я знайшов в собі мужність і починаю робити перші кроки до входу в лабіринт. Моліться читачі, щоб я знайшов вихід. У мене немає плану. Я думаю, що повинен використовувати свої знання, щоб вивести себе з цієї халепи. З мужністю і вірою я йду в глибину лабіринта. Він здається більш заплутаним з середини, ніж зовні. Його стіни широкі і перетворюються на зигзаги. Я починаю згадувати моменти в житті, коли я почувався розгублено, ніби в лабіринті. Смерть мого батька, який був ще зовсім

молодий, була справжнім ударом у моєму житті. Час, коли я був безробітним і не вчився, також змусило мене відчувати себе заблукавшим, як у лабіринті. Я був у такій самій ситуації. Я продовжую йти, і мені здається, немає кінця цьому лабіринту. Ви коли-небудь були у відчай? Це те, як я себе відчував, - абсолютний відчай. Ось чому ця печера називається печера відчаю. Я збираю останні сили та встаю. Мені потрібно знайти вихід будь-якою ціною. Мені спала на думку одна ідея; Я дивлюся на стелю і бачу багато летючих мишей. Я піду за одним із них. Я назву його "чарівником". Чарівник зможе пройти лабіринт. Це те, що мені потрібно. Кажан летить з великою швидкістю, і я повинен відставати від нього. Добре, що я фізично підготовлений, майже спортсмен. Я бачу світло в кінці тунелю, або ще краще, в кінці лабіринту. Я врятований.

Кінець лабіринту привів мене до дивної сцени вкімнаті печери. Кімната зроблена із дзеркал. Я ходжу обережно, боюсь щось розбити. Я бачу своє відбиття у дзеркалі. Хто я зараз? Бідний молодий мрійник, який збирається пізнати свою долю. Я особливо хвилююся. Що означає це все? Стіни, стеля, підлога все складається зі скла. Я торкаюся поверхні дзеркала. Матеріал настільки крихкий, але вірно відображає того, хто стоїть біля нього. У мить у трьох дзеркалах з'являються різні зображення: дитина, молода людина, що тримає труну, і стара людина. Всі вони - це я. Це бачення? Дійсно, у мене є дітячі аспекти, такі як чистота, невинність та віра в людей. Я не думаю, що хочу позбутися цих якостей. Молодий чоловік п'ятнадцяти років представляє собою болючу фазу в моєму житті: втрату батька. Незважаючи на свою жорстокість та байдужість, він був моїм батьком. Я все ще пам'ятаю його з ностальгією. Людина похилого віку презентує моє майбутнє. Як це буде? Чи зможу я стати успішним? Одружений, самотній або навіть вдівець? Я не хочу бути огидним або хворим старим. Досить з цими зображеннями. Моє теперішнє зараз. Я молода людина двадцяти шести років, з супенем із математики, письменник. Я вже не п'ятнадцятирічна дитина, що втратила свого батька. Також, я не стара людина. Моє майбутнє попереду, і я хочу бути щасливим. Я не з цих трьох зображень. Я - це я. Під натиском, три дзеркала, в яких з'являлися люди, - розбилися і з'являються двері. Це мій вхід в третє і останнє випробування.

Я відкриваю двері, які ведуть до наступної кімнати. Що чекає мене у третьому випробуванні? Давайте продовжимо разом, читачі. Я починаю йти, і моє серце б'ється швидше так, як ніби я був ще напершому випробуванні. Я подолав багато випробувань і підводних каменів, і вже вважаю себе переможцем. На мій погляд, я шукаю спогади про минуле, коли я грав у маленьких печерах. Зараз ситуація зовсім інша. Печера величезна і повна пасток. Мій ліхтарик майжепотух. Я продовжую йти і прямо попереду виникає нова пастка: Дві двері. "Протидіючі

сили" кричить у мені. Необхідно зробити новий вибір. Одне із випробувань приходить мені на розум, і я пам'ятаю, як я мав сміливість подолати його. Я вибрав шлях справа. Ситуація інша, хоча я знаходжуся всередині темної, вологої печери. Я зробив свій вибір, але також почав згадувати слова хранителя, яка говорила про навчання. Мені потрібно знати дві сили, щоб мати повний контроль над ними. Я вибираю двері ліворуч. Повільно їх відкриваю; боючись того, що вона може приховувати. Коли я відкриваю її, я дивлюся на бачення: я знаходжуся всередині святині, наповнений зображеннями святих з кубком на алтарі. Хіба це може бути Святий Грааль, втрачена чаша Христа, яка дає вічну молодість тим, хто випиває з неї? Мої ноги трясуться. Імпульсивно я біжу до кубка і починаю пити з нього. Вино смакує неперевершено, божественно. Я відчуваю запаморочення, світ крутиться, ангели співають, а основи печери здригаються. У мене з'являється перше видіння: я бачу єврея, на ім'я Ісус разом з апостолами, який зцілює, звільняє та викладає нові перспективи своєму народу. Я бачу всю траєкторію його чудес та його любові. Я також бачу зраду Юди і диявола, що діє за спиною. Нарешті, я бачу його воскресіння і славу. Я чую голос, який каже мені: Подавай своє прошення. Охоплений радістю, я вигукую: я хочу стати Провидцем!

Чудо

Незабаром після мого прохання святиня тремтить, наповнюється димом, і я можу почути змінені голоси. Те, що вони розкривають, цілком таємно. Невеликий вогонь піднімається з кубка та зупиняється на моїй руці. Його світло проникає і освітлює всю печеру. Стіни печери видозмінюються і поступаються місцем маленьким дверям, що з'являються. Вона відкривається, і сильний вітер починає штовхати мене на неї. Всі мої зусилля приходять на розум: моя відданість навченню, тобто, як я досконало дотримувався Божих законів, сходження на гору, виклики і навіть ця сама подорож в печеру. Все це принесло мені вражаючий духовний ріст. Я був зараз готовий бути щасливим і здійснити свої мрії. Дуже страшна печера відчаю змусила мене подати моє прохання. Я також пам'ятаю в цей чудовий момент всіх тих, хто безпосередньо чи опосередковано вніс свій внесок у мою перемогу: вчитель моєї початкової школи, місіс Сокорро, яка навчила мене читати і писати, мої вчителі життя, моя школа та друзі, моя родина і хранитель, яка допомігала мені подолати випробування і цю печеру. Сильний вітер продовжує штовхати мене до дверей, і незабаром я опинився у таємній комнаті.

Сила, яка штовхнула мене, нарешті зменшилася. Двері закриваються. Я в надзвичайно великій кімнаті, яка висока і темна. Праворуч - маска, свічка та Біблія. Ліворуч - плащ, квиток і розп'яття. У центрі, високо, - цікавий циркулярний апарат з заліза. Я йду праворуч: я одягнув маску, схопив свічку і відкрив Біблію на випадковій сторінці. Я йду ліворуч: я вдягнув плащ, написав своє прізвище та ім'я на квитку, а іншу руку - взяв розп'яття. Я йду до центра, і становлюсь саме під цим апаратом. Я вимовляю дев'ять магічних букв: П-р-о-в-и-д-е-ц-ь. Тієї самої миті пристрій випромінює світло, яке і повністю охоплює мене. Я вдихаю аромат ладана, що запалюється кожного дня у пам'ять про великих мрійників: Мартіна Лютера Кінга, Нельсона Манделі, матері Терези, Френсіса Ассіжу та Ісуса Христа. Мое тіло вібрує і починає німіти. Мої почуття починають прокидатися, і з ними я можу глибше розпізнавати почуття та наміри. Мої дари зміцнилися, а з ними я можу робити чудеса в часі та просторі. Коло все більше закривається, і всі почуття провини, нетерпимості та страху стертш з мого розуму. Я майже готовий: послідовність бачення починає з'являтися і плутати мене. Нарешті, кола закриваються. Цієї миті двері послідовно відкриваються, і зі своїми новими дарами я бачу, відчуваю і чую прекрасно. Крики персонажів намагаються проявитись, окремі часи та місця, і серйозні запитання починають бентежити мое серце. Виклик стати провидцем прийнято.

Вихід з печери

З усім тим, що було зроблено, все, що залишилося мені зараз, - це залишити печеру і здійснити справжню подорож. Мені була дарована мрія, і тепер потрібно просто над цим працювати. Я починаю йти і за короткий час, залишаю позаду секретну кімнату. Я відчуваю, що ніяка людина ніколи не матиме задоволення входити в цю печеру. Печера відчаю ніколи не буде такою самою після того, як я залишу її переможцем, впевненим і щасливим. Я повертаюсь до третього випробування: образи святих залишаються незмінними і здаються задоволеними моєю перемогою. Кубок перекинувся і все вилилося. Вино було дуже смачне. Я спокійно працюю над третім випробуванням і відчуваю атмосферу цього місця. Воно дійсно таке святе як печера та гора. Я кричу від радості, а ехо лунає по всій печері. Світ не буде вже таким самим після Провидця. Я зупиняюсь, думаю і міркую про все. Останній прощальний поцілунок я покидаю третє випробування, і я повертаюсь до тих самих дверей зліва, що я вибрав. Шлях Провидця не буде легким, тому що буде складно повністю контролювати протидіючі сили серця, а

потім треба навчити цього інших. Стежка ліворуч, яка була моїм вибором, являє собою знання та постійне вивчення прихованих сил, покаяння чи самої смерті. Прогулянка стає виснажливою, оскільки печера велика, темна і дуже волога. Виклик Провидця може бути більшим, аніж я розумію: виклик примирення сердець, життя та почуттів. Це ще не все: я ще повинен піклуватися про свій шлях. Галерея стає вузькою, а з нею і мої думки. Моє відчуття нудьги за домом, а також ностальгія за математикою та своїм особистим життям. Нарешті, приходиться ностальгія за самим собою. Я прискорюю кроки, і незабаром я перебуваю у іншій ситуації. Розбиті дзеркала тепер представляють ті частини мого розуму, які були збережені та розширені: добрі почуття, чесноти, дари та здатність визнати, коли я помиляюсь.

Видіння дзеркал - це відбиток моєї власної душі. Це самопізнання запам'ятаю на все життя. Ще збережені в моїй пам'яті цифри дитини, молодого п'ятнадцятирічного юнака та людини похилого віку. Вони три з моїх численних обличч, які я храню, оскільки вони є моєю власною історією. Я залишаю другу кімнату, і з ним я залишаю свої спогади. Я в галереї, що веде до першої кімнати. Мої очікування щодо майбутнього та надії відроджуються. Я - Провидець, еволюційне та особливе буття, призначене для того, щоб здійснювати мрії багатьох людей. Пост-печерний період слугуватиме мені як підготовка та вдосконалення існуючих навичок. Я йду трохи далі і дивлюся на лабіринт. Це випробування мене майже знищило. Мій порятунок - це Чарівник, кажан, який допоміг мені знайти вихід. Тепер він мені більше не потрібен, тому що зі своєю силою провидця я можу легко пройти біля нього. У мене дар керувати п'ятьма літаками. Як часто ми відчуваємо, ніби ми загублені в лабіринті: Коли ми втрачаємо роботу; Коли ми розчаровані великою любов'ю свого життя; Коли ми заперечуємо авторитет начальства; Коли ми втрачаємо надію і здатність мріяти; Коли ми перестаємо бути учнями життя і коли ми втрачаємо здатність керувати своєю долею. Пам'ятайте: Всесвіт привертає увагу людини, але саме ми повинні піти на це і довести, що ми гідні. Це те, що я зробив. Я піднявся на гору, пройшов три випробування, увійшов у печеру, пройшов пастки, і дістався до місця призначення. Я проходжу крізь лабіринт, але це не робить мене щасливим, бо я вже пройшов це випробування. Я маю намір шукати нові горизонти. Я пройшов близько двох миль (приблизно 3,218 км) між секретною кімнатою, другим і третім випробуваннями, і після того, що я зробив це, я відчуваю себе трохи втомленим. Я відчуваю, як піт тече вниз; Я також відчуваю тиск повітря і низьку вологість. Я підхожу до ніндзя,- свого великого супротивника. Він все ще здається збитий з ніг. Мені шкода, що я так поставився до вас, але моя мрія, моя надія і моя доля на кону. Треба приймати важливі рішення у важливих ситуаціях. Страх, сором та мораль тільки те, що отримуєш замість того, щоб допомагати. Я

глажу його обличчя, і намагаюся відновити життя в його тілі. Я роблю це, тому що ми вже не супротивники, а супутники в цьому епізоді. Він піднімається і низьким поклоном вітає мене. Все залишилося позаду: боротьба, наші "протидіючі сили", наші різні мови та наші чіткі цілі. Ми живемо в ситуації, що несхожа на попередню. Ми можемо розмовляти, розуміти один одного, і хто знає, може навіть станемо друзями. Як каже наступне прислів'я: зроби свого найзапеклішого ворога найліпшим вірним другом. Нарешті він обіймає мене, прощається і бажає мені удачі. Я відповідаю взаємністю. Він продовжуватиме формувати частину таємниці печери, а я буду складати частину таємниці життя і світу. Ми "протидіючі сили", що знайшли один одного. Це моя мета даної книги: об'єднати "протидіючі сили". Я продовжую йти галереєю, що веде до першої кімнати. Я відчуваю себе впевненою і абсолютно спокійною, на відміну від того, коли я вперше увішов до печери. Страх, темрява і непередбачене, - це все лякало мене. Три двері, які означали щастя, страх і невдачу, допомогли мені розвинути і зрозуміти сенс речей. Невдача являє собою все те від чого ми тікаємо, не розуміючи чому. Невдача завжди повинна бути моментом пізнання. Це момент, коли людина розуміє, що вона не є досконалою, що шлях все ще не легкий, - це і момент відновлення. Це те, що ми повинні завжди робити: переродись. Візьміть, наприклад, дерева: вони втрачають листя, але не своє життя. Давайте робити, як вони: сдідувати метаморфозам. Життя вимагає цього. Страх присутній кожного разу, коли ми відчуваємо загрозу або пригноблені. Це відправна точка для нових невдач. Помирить свої страхи і зрозумійте, що вони існують лише у вашій уяві. Я пройшов добру частину галереї печери, і в цей самий момент я проходжу через двері щастя. Кожен може пройти через ці двері і переконатися в тому, що щастя існує і може бути досягнуто, якщо ми повністю в гармонії зі Всесвітом. Це відносно просто. Працівник, каменяр, двірник щасливі виконувати свої доручення; Фермер, плантатор цукрового очерету, ковбой, всі раді збирати продукт своєї праці; вчитель у викладанні та навчанні; письменник у читанні; священник, який проповідує божественне послання, і бідні діти, сироти та жебраки щасливі, приймаючи слова любові та піклування. Щастя в нас і чекає, щоб його постійно розкривали. Для того, щоб бути дійсно щасливими, ми повинні забути про ненависть, плітки, невдачі, страх і сором. Я продовжую йти, і я бачу всі пастки, що пройшов і дивувався, з чого зроблені ті люди, що вони не мають віри, шляху або долі. Жоден з них не пройшов би пастки, оскільки вони не мають захисної облонки, легкості або сили, яка їх підтримує. Людина ніхто, якщо вона одна. Вона лише робить щось від себе, коли вона пов'язана з силами людства. Вона може знайти своє місце лише тоді, якщо вона перебуває у повній гармонії з Всесвітом. Саме так я зараз себе відчуваю: в повній гармонії, тому що я піднявся на гору, пройшов три випробування, і я перемог печеру, печеру, яка здійснила мою мрію. Моя прогулянка наближається до кінця, тому що я бачу світло, що йде

від входу в печеру. Незабаром я звідси вийду.

Кінець ознакомительного фрагмента.

Купити: https://tellnovel.com/torres_aldivan/protivoborchi-sili

надано

Прочитайте цю книгу цілком, купивши повну легальну версію: [Купити](#)